

Maria del Mar Bonet, la dama de la plaça del Rei

A desgrat de l'existència d'aquesta estranya febre futbolística que ha col·lapsat la vida pública i especialment l'activitat nocturna, dilluns passat a la nit la plaça del Rei de Barcelona era plena a vessar d'un públic entusiasta que hi havia fet cap per assistir al primer dels recitals que Maria del Mar Bonet hi té anunciats fins al 10 de juliol, seguint un costum que ha esdevingut ja tradicional en els estius barcelonins.

Per espai de gairebé un parell d'hores d'actuació ininterrompuda, Maria del Mar Bonet va tornar a demostrar-nos fins a quin punt la plaça del Rei és un dels indrets que s'escauen d'allò més bé a la seva personal expressió artística. Ja de bell antuvi, a través de les interpretacions de quatre cançons trobadoresques adaptades per Toni Moreno al català actual i musicades per Jordi Sabatés, que a més li va donar suport pianístic, restà palès que la cantant mallorquina assoleix una expressivitat peculiar en aquell indret. Davant el repte de la interpretació d'aquelles peces, de construcció no gens fàcil ni planera, Maria del Mar Bonet va oferir-nos unes interpretacions esplèndides i molt ajustades, amb una veu màgica. «Altes ones que veniu del mar», «Si vols que et deixi d'aimar», «La joia em dona alegria» i «Estic en gran desventura», que juntament amb altres cançons de trobadors seran aplegades en un nou àlbum de la cantant mallorquina, ens van arribar amb una càrrega expressiva càlida i vibrant.

Tot seguit, amb l'acompanyament instrumental d'un trio integrat per Xavier Mas, Jorge Serrate i Láutaro Rosas, Maria del Mar Bonet va fer un bon repàs de les seves

interpretacions més conegudes, amb algun afegitó de peces inèdites fins ara, si més no de manera pública a la nostra ciutat. Cançons com «Aigo», «Me n'aniré de casa», «Cel d'horabaixa», «El pi de Formentor», «La petxina», «Romanço del traginer», «El segador més petit», «L'asguinaldo», «Voldria tornar ballveure», «He perdut el meu cor» i «Nina, ninona», entre d'altres, van confegir un programa a través del qual la cantant mallorquina va saber oferir-nos una demostració àmplia i esplèndida de la seva tan característica manera d'entendre el món de la cançó.

«Petita estança», prevista com a darrera cançó de la nit, va ser acollida amb una ovació càlida, entusiasta i interminable, que obligà Maria del Mar Bonet a perllongar la seva actuació, novament amb l'acompanyament de Jordi Sabatés i el seu trio habitual, amb les interpretacions de «Jo em donaria a qui em volgués» i de «Jim», la cèlebre peça de Billie Holiday a la qual probablement mai no havia arribat a treure tant de profit artístic. Els aplaudiments es van reproduir encara amb gran força i, ja només amb el trio, va cloure el recital de manera definitiva amb «La Balanguera» i alguna altra cançó, en un ambient d'autèntica apoteosi i participació popular. Va ser una demostració clara de fins a quin punt Maria del Mar Bonet és la dama de la plaça del Rei, l'artista que amb la seva veu personalíssima cada estiu sap convertir aquell deliciós indret barceloní en un recinte en el qual la música i la poesia hi tenen un lloc preferent.

Jordi Garcia-Soler